

Annex A. Relació del TFG amb els ODS de l'agenda 2030

Grau de relació del treball amb els Objectius de Desenvolupament Sostenibles (ODS).

Objectius de Desenvolupament Sostenibles	Alt	Mitjà	Baix	No procedix
ODS 1. Fi de la pobresa	X			
ODS 2. Fam zero				X
ODS 3. Salut i benestar		X		
ODS 4. Educació de qualitat	X			
ODS 5. Igualtat de gènere	X			
ODS 6. Aigua neta i sanejament				X
ODS 7. Energia assequible i no contaminant				X
ODS 8. Treball decent i creixement econòmic	X			
ODS 9. Indústria, innovació i infraestructures			X	
ODS 10. Reducció de les desigualtats	X			
ODS 11. Ciutats i comunitats sostenibles				X
ODS 12. Producció i consum responsables				X
ODS 13. Acció pel clima				X
ODS 14. Vida submarina				X
ODS 15. Vida d'ecosistemes terrestres				X
ODS 16. Pau, justícia i institucions sòlides			X	
ODS 17. Aliances per a aconseguir objectius				X

- **Justificar a continuació l'aliança del TFG amb els ODS amb un grau de relació més alt. Utilitzar tantes pàgines com siga necessari.**

Els ODS que tenen un nivell de relació més alt amb el present Treball de Fi de Grau són el fi de la pobresa, l'educació de qualitat, la igualtat de gènere, el treball decent i creixement econòmic i la reducció de les desigualtats. A continuació s'explica el motiu de la seua relació amb més detall:

- **El fi de la pobresa:** les protagonistes del nostre curtmetratge es troben en plena creació d'una associació de teatre amateur. Tan sols tenen vint anys i pocs recursos al seu abast, per tant se'ls complica molt el manteniment d'aquesta o la bona qualitat dels elements artístics necessaris per a l'ambientació de les seues obres de teatre. Als diàlegs del curtmetratge, les protagonistes reivindicaran la falta de recursos i baix pressupost al que han de fer front cada vegada que una persona jove vol iniciar un projecte propi, sobretot en l'àmbit de l'art. Relacionat amb l'actualitat, veiem que sempre hi ha una gran falta d'oportunitats entre els estudiants, als qui ens costa un fum iniciar-nos al món laboral. Ens demanen una experiència prèvia però ningú és capaç de donar-nos l'oportunitat per adquirir-la, i així mai podrem adentrar-nos en ell. La falta de treball fa que no pogam tindre un salari base mínim del que pogam ahorrar una part que ens permeta portar a terme aquest tipus de projectes que a més suposen cada vegada un cost més alt per les poques facilitats que ens donen les empreses que cedeixen els espais i el material, són impediments per tots els llocs. Però a més, tampoc ens permet cobrir les nostres necessitats bàsiques com són independitzar-nos, continuar els nostres estudis o formar una família. Tractant aquesta temàtica al curtmetratge de manera protestant es pretén fer vore la situació dels joves en l'actualitat per intentar que es canvie alguna cosa i poder arribar a aconseguir aquest objectiu: el fi de la pobresa en els joves.
- **L'educació de qualitat:** els temes que es tracten a aquest curtmetratge són temes que solien ser tabús però que cada vegada ho són menys per a la societat juvenil que creix. Inseguretats com la falta de confiança en una mateixa, el sentir-se insuficient, l'autoexigència i la poca estima pel teu propi cos, front a aprenentatges com la confiança en sí mateixa, ficar-te com a prioritat, la creació de la teua identitat i l'estima pel teu cos davant de tot, siga com siga, encara que isca dels cànons establerts. S'espera que cada xiqueta que vega el curt, si es troba en ple procés de creixement, aprenga que les seues emocions, pors i sentiments són vàlids. Que cada adolescent, inclús dona ja adulta, es senga identificada, entesa i escoltada per les nostres protagonistes. Que veguen en elles un exemple de que encara que hi haja dies foscos en que parega que ni a l'escola saben explicar-te el que et passa, també hi haurà dies plens de llum en que les teues amigues i familiars t'ajudaran a retrobar la felicitat.
- **La igualtat de gènere:** són moltes les protestes que s'han fet al llarg dels anys dins del món audiovisual en favor a les dones de la indústria. Fins que per fi, en els últims anys s'ha aconseguit visibilitzar el treball de moltes dones directores, guionistes, productores... L'acadèmia del cine mateixa, està actualment iniciant una campanya per sumar a més dones acadèmiques. I pel·lícules com "Barbie" que narren històries

de reivindicació femenina han sigut l'èxit més taquiller de l'any. Així ho volíem fer a "Los felices veinte". Contar una història de quatre dones que, front a les seues inseguretats, aconsegueixen seguir endavant amb l'ajuda de la sororitat que viu entre elles, sense necessitar l'ajuda de cap home. La seua història ja no és com a personatge secundari o que complementa la vida de l'èxit de l'home. El seu èxit ja no és enamorar-se, casar-se i tindre fills amb el "guapo de turno". Elles han creat la seua pròpia associació de teatre i van a estrenar la seua pròpia obra de teatre per elles mateixa. Les dones tenen les mateixes oportunitats de ser creadores, intèrprets i directores que els homes.

- **El treball decent i creixement econòmic:** una mica relacionat amb el primer ODS, aquest també s'explica al curtmetratge ja que veiem un grup de joves que a més de ser amigues, són socies d'una empresa que està en plena formació. Es respecten entre elles, respecten cada idea que aporta cadascuna i creen un bon ambient de treball amb unes condicions de qualitat, així com la resta de l'equip amb qui treballen. Si sumem tot açò amb el talent, la creativitat i les ganes per créixer en la indústria que tenen les quatre protagonistes, què més els falta per aconseguir treballar del que els agrada? Si als joves els donaren més oportunitats de treball, podrien demostrar que ja tenen prou experiència amb la carrera, el màster, els cursos i els doctorats que han hagut d'estudiar i d'hipotecar-se per pagar-los mentre esperaven a que algú els deixara incorporar-se al món laboral i a més, augmentaria el capital i el nivell de vida de molta gent.
- **La reducció de les desigualtats:** per últim, es mostra la mancança de pressupost de les protagonistes per poder assumir l'alt cost que suponen crear una obra audiovisual des de zero. Als seus diàlegs també reivindiquen la dificultat per mantenir l'espai, als actors, les dietes... tots els elements necessaris per a dur endavant el projecte. Finalment, es decanten per simplificar l'obra de teatre reduint-la a només dos personatges, dos taburets i un diàleg en reclamació dels seus drets com a artistes. Totes les professions relacionades amb l'art compten amb menys facilitats que qualsevol altra professió. Quan comences una carrera en l'àmbit la frase està clara: "vas a estudiar una cosa que no té futur". Així i tot la passió ens guanya i ens aventurem a fer-ho al preu que siga. Però imaginat néixer en una família humil que no pot permetres ni tan sols que ho intentes. Així, és pretén visibilitzar les diferències d'oportunitats segons la situació en que vives, proclamant un canvi per la reducció de les desigualtats estudies el sector que estudies.